

COSMA, AUREL

n. 26 septembrie 1867, Beregsăul Mare, jud. Timiș
d. 31 iulie 1931, Timișoara, jud. Timiș

A provenit dintr-o familie de intelectuali români, fiind fiul învățătorului Damaschin Cosma și al Mariei Panaiot. A urmat școala primară în Topolovățul Mare, unde tatăl fusese transferat. Studiile liceale le-a finalizat la Liceul Piarist din Timișoara, unde a susținut bacalaureatul în anul 1888.

Beneficiind de o bursă a Fundației „Emanoil Gojdu”, reușește să urmeze studiile Facultății de Drept din Debrețin și Budapesta. La Universitatea din Budapesta obține doctoratul în anul 1894 cu teza „Pedeapsa cu moartea”, susținând necesitatea înlăturării acestei sancțiuni din legislația penală. Practica a efectuat-o în birourile avocaților timișoreni dr. Pavel Rotariu și dr. Emanoil Ungureanu. În anul 1896 promovează *censura* la Budapesta, fapt ce-i dă dreptul să profeseze independent avocatura, și își deschide cabinet avocațial la Timișoara.

A participat ca membru activ la lucrările Societății Academice „Petru Maior” și se implică în activitatea Astrei și în organizarea despărțămintelor sale în Banat. A fost membru marcant al Partidului Național Român, președinte din anul 1902. A candidat la alegerile dietale din anii 1905 și 1906 în cercurile electorale Ocna Sibiului și Făget. Pe lângă activitatea politică, a desfășurat și o importantă activitate publicistică. De pildă, a publicat mai multe articole în ziarele românești *Dreptatea*, *Tribuna* etc. În anul 1914 a fost ales în consiliul baroului.

Odată cu izbucnirea Primului Război Mondial, este mobilizat și repartizat la mai multe unități militare. Toamna anului 1918 îl găsește la Timișoara, unde se implică în evenimentele care se derulau. La 31 octombrie 1918 prezidează adunarea națională a românilor din Timișoara, fiind proclamat președinte al Consiliului Militar Român din Banat. Are un rol deosebit de important în constituirea Consiliilor Naționale și a Gărzilor Naționale Române din Banat, alături de Lucian Georgevici și George Adam. La Adunarea de la Alba Iulia a participat ca delegat al cercului electoral Becicherecul Mic. La sosirea în Alba Iulia, la 30 noiembrie 1918, din inițiativa sa are loc întâlnirea tuturor delegaților bănățeni pentru susținerea Unirii fără condiții a Transilvaniei cu România. A pus în discuție problema românilor din Timoc, solicitând ca și aceștia să fie integrați Banatului. A fost sprijinit în demersul său de către I.D.Suciu, delegatul Partidului Social Democrat, Ioan Mihuțiu nu a fost de acord, mai mult, Iuliu Maniu s-a opus pe considerentul are informații că va fi atribuit României întregul Banat. Mai mult problema acestora se va soluționa separat după trasarea granițelor, existând un acord internațional de schimb de populații între români și sârbi. A fost ales membru în Marele Sfat Național.

După 1 decembrie 1918, Consiliul Dirigent îl numește prefect al județului Timiș-Torontal, fiind investit în funcție ca primul prefect român la 28 iulie 1919. În corelație cu funcția de prefect a fost ales și Decan al Baroului Timiș. Renunță la funcția de prefect în anul 1920 și organizează filiala din Banat a Partidului Național Liberal. Între 1922-1923 a fost ministru al Lucrărilor Publice în guvernul condus de Ion I. C. Brătianu. În anul 1927 este ales deputat din partea județului Timiș-Torontal, iar în primăvara anului 1931 este ales senator.

A mai exercitat această ultimă funcție până în vara aceluiași an. A decedat la 31 iulie, fiind înmormântat la 2 august. A fost decorat cu ordine și medalii, ale statului român dar și străine, printre care *Regele Ferdinand* în rang de comandor, *Steaua României* în rang de comandor, *Coroana României* în rang de Mare Cruce, *Ordinul Sf. Sava al Serbiei* în rang de

Mare Cruce, *Ordinul Polonia Restituta* în rang de Mare Cruce, *Ordinul Phoenix al Greciei* în rang de Mare Cruce, *Ordinul Sfântului Mormânt*, în rând de Mare Ofițer.